

[Lilli Gyldenkilde]

Det var det ene, jeg ville sige.

Det andet, jeg vil sige, er til hr. Jørgen Estrup. Med al ære og respekt, hr. Jørgen Estrup! Man kommer her med en lovgivning, hvorefter der skal spares over 1 mia. kr. på de arbejdsløse, samtidig med at man sidder og forhandler – og er ved at nå til vejs ende – om at lette formuebeskatningen i dette land. Og så siger hr. Jørgen Estrup heroppefra, at vi jo godt ved, at det er det offentlige, der betaler det meste af dagpengene. Ja, fuldstændig rigtigt, selv om det nu er en mindre og mindre del her i de seneste år. Det er dog stadig væk langt hovedparten, men størstedelen af de penge betales altså også af skatteyderne og i hovedsagen af lønmodtagerne, hr. Jørgen Estrup! Glem ikke, hvem der betaler hovedparten af skatterne i dette land!

Det er imidlertid også dem, der hele tiden skal straffes, når der sker ændringer, og det er en ren straffelovssag, når man begynder at opføre sig på denne måde over for ikke mindst restgrupperne. Man kan nævne de nyuddannede, og man kan nævne de helt unge, som overhovedet ikke kommer ind i systemet, fordi de er på en bistandshjælp på 2.700 kr. om måneden. Hvordan skal de få råd til dette her, når de både skal betale gebyr og samtidig vente halvandet år på overhovedet at kunne komme nogen vegne? Tror mange, man vil betale til dagpengene? Nej.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Det er hr. Traberg Smidt, der igen kalder mig frem: Man er nødt til at lave nogle adfærdsregulerende ting, således at det ændres på de områder, hvor det misbruges, eller også skal vi have folk til at optræde anderledes.

Må jeg så spørge vedrørende den 2. karensgang, som man nu indfører for arbejdstagerne her: Hvad er det for nogle arbejdstagere, der bare kan holde op på deres arbejdsplads og få dagpenge i stedet? Til oplysning skal jeg sige, at hvis man selv holder op på sin arbejdsplads, er der 5 ugers karantæne i a-kassesystemet. Så er karenstiden ikke 1 dag, men 5 uger. Hvor er det, man bare kan holde op og ændre sin adfærd, således at man ikke rammes af den 2. karensgang? Hvad er det for et system? Forklar mig det! Forklar den undrende befolkning det!

Indførelse af arbejdskrav på 26 uger for nyuddannede. Hvad er det adfærdsregulerende her? Skal de lade være med at tage en uddannelse? Er det den adfærd, vi skal have frem? Eller skal de læres op til at være passive modtagere af bistandsydelse? Er det den adfærd, vi skal have frem?

Tidsbegrænsning for retten til supplerende dagpenge. Kvindearbejdsmarkedet ødelægges. Hvor er arbejdspladserne til de kvinder, der gerne vil have fuldtidsarbejde?

Retten til supplerende dagpenge til deltidsforsikrede bortfalder. Det samme spørgsmål: Hvor er arbejdspladserne, således at vi kan ændre de menneskers adfærd, som jo har fuldtidsforsikret sig, fordi de ønsker fuld tid?

Forlængelse af ventetid fra 12 til 18 måneder: Hvad er det for en adfærd, vi regulerer? Er det de uuddannede, vi har på arbejdsmarkedet, der skal lære at være passive bistandsmodtagere? Er det den adfærd, vi skal have frem? Forklar os, hvad det er for en adfærdsregulering, der ligger i det! Man må bruge de argumenter, der passer til det stof, som ligger i lovforslagene. I det, hr. Traberg Smidt har sagt, er der intet om det.

Formanden:

Når jeg har tilladt usædvanlig mange korte bemærkninger ved en førstebehandling, hænger det sammen med, at forslaget indeholder så mange elementer. Nu går vi til de sidste to korte bemærkninger, før vi går videre i ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg synes ikke, fru Lilli Gyldenkilde kan undre sig over, at det er lønmodtagerne, der kommer til at lægge for. Med den andel, lønmodtagerne udgør af arbejdsstyrken, vil det altid være lønmodtagerne, der kommer til at lægge for. Den sandhed synes jeg lige så godt vi med det samme kan lægge til grund; sådan skal det være.

Det, som jeg derimod synes er interessant, er, om SF anerkender, at det også er SF's opgave at være med til at sikre, at vi kan holde et vist loft over de offentlige udgifter, herunder dagpengeudgifterne, for det er trods alt et af fundamenterne for, at økonomien kan hænge sammen.